www.shahrvand-newspaper.ir

روزنامه شهروند

۲۰ صفحه | ۵۰۰ تومان

رسانه فرهنگ خدمت داوطلبانه ایرانیان

یکشنبه ۲۴ دی ۱۳۹۶ | ۲۶ ربیع‌الثانی ۱۴۳۹
14 Jan 2018 | سال پنجم | شماره ۱۳۲۰

ورود به سانچی

- دیروز پیکر دو خدمه به همراه جعبه سیاه سانچی کشف شد
- رئیس جمهوری رسیدگی هر چه سریعتر به وضعیت خدمه ایرانی نفتکش را صادر کرد
- وزیر امور خارجه با همتای چینی خود درباره نفتکش ایرانی گفت‌وگو کرد
- درخواست رئیس جمعیت هلال‌احمر از جمعیت‌های ملی ژاپن، چین و کره جنوبی
- تکاوران ایرانی برای ورود به نفتکش با قایق های تندرو به سمت سانچی اعزام شدند
- با رایزنی‌های دولت یک کشتی آتش‌خوار کره جنوبی به محل حادثه رفت
- مدیرعامل شرکت ملی نفتکش در گفت‌وگو با «شهروند» آخرین وضعیت این نفتکش و اقدامات امدادی انجام‌شده را تشریح کرد

صفحه ۱۵ و همین صفحه

عکس: Reuters

اولتیماتوم ترامپ به آمریکا

ترامپ با صدور بیانیه ای پس از امضای تعلیق تحریم های ایران برای خروج از برجام برای خود اولتیماتوم صادر کرد

آرمین منتظری| دونالد ترامپ، رئیس‌جمهوری آمریکا، روز گذشته درنهایت تعلیق تحریم‌های هسته‌ای علیه ایران را امضا کرد اما در عین حال هشدار داد که این آخرین‌باری است که او این قانون را امضا می‌کند و اگر توافق هسته‌ای آنطور که او می‌خواهد اصلاح نشود، آمریکا از برجام خارج خواهد شد.

ترامپ گفت: «امروز من تعلیق تحریم ایران را اعلام می‌کنم اما این در راستای تضمین توافق با متحدان اروپایی واشنگتن برای رفع نواقص توافق هسته‌ای ایران و آخرین فرصت است».

ترامپ همچنین هشدار داد که «در صورت عدم‌دستیابی به این توافقنامه (جدید)، آمریکا دیگر تمدید تعلیق تحریم‌های ایران را انجام نمی‌دهد و از توافق هسته‌ای خارج می‌شود. اگر در هر زمانی من به این نتیجه برسم که چنین توافقی قابل‌دستیابی نیست فورا از برجام خارج می‌شوم و هیچ‌کس نباید به حرف من شک کند». این سخنان ترامپ نشان می‌دهد که واشنگتن قصد دارد توافق هسته‌ای را در گرو اعمال نظراتش بر متن برجام نزد خود نگه دارد. قانونی که به رئیس‌جمهوری آمریکا اجازه می‌دهد که هر چهار ماه یک بار تعلیق تحریم‌های هسته‌ای ایران را اعلام کند یا نه، درواقع به ترامپ این اختیار را داده است تا از انواع و اقسام تهدیدها علیه ایران و کشورهای اروپایی امضاکننده برجام استفاده کند و به نظر می‌رسد که در این مرحله از دست هیچ کسی کاری ساخته نیست.

مشکل اما آن‌جا است که ترامپ در بیانیه خود تأکید کرده است که «اگر در هر زمانی به این نتیجه برسد که توافق باب میل آمریکا قابل دستیابی نیست فورا از آن خارج خواهد شد». این بیانیه علنی است و سخنانی در خفا با مشاورانش نیست. درواقع ترامپ با این بیانیه مسئولیتی را بر دوش خود و دولت آمریکا قرار داده است که تخطی از آن موجب زیر سوال بردن عزم کاخ سفید می‌شود.

صفحه ۳

سیاست

کمیسیون تلفیق مجلس مصوب کرد:

ممنوعیت افزایش حقوق مقامات

صفحه ۲

فرهنگ و هنر

هشتمین حراج تهران نزدیک ۱۵ میلیارد تومان فروخت

حراج تهران و تنفس اجتماعی

صفحه ۱۳

جامعه

«شهروند» در گفت‌وگو با تعدادی از کارکنان کشتی، کار و زندگی آنها را روی دریا روایت می کند

مشقت ملوانی

افسر اول حسین نژاد: ما روی کشتی خیلی چیزها می‌بینیم؛ از مرگ آدم‌ها تا پیوند زدن عضو. گاهی واقعا شرایطی پیش آمده که هیچ امیدی برای رسیدن به مقصد نداریم

صفحه ۱۷

اقتصاد

زمان اشتغال ۶۸ درصد شاغلان ایرانی کمتر از ۱۵ سال است

بازنشستگی زودرس

صفحه ۴

سرمقاله

طرحی نو باید در انداخت

تصور کنید که یک لحظه به ما هوا نرسد، فوری نگران می‌شویم. اگر بیش از چند ثانیه شود، به خفگی می‌افتیم، و اگر به دقیقه برسد، جان‌به‌جان آفرین تقدیم خواهیم کرد. اگر دچار کمبود هوا شویم، هر نیاز دیگری را فراموش کرده و تنها به تأمین این نیاز خواهیم اندیشید. پس از هوا مهمترین نیاز زیستی ما چیست؟ آب. اگر دسترسی به آب نداشته باشیم، طبعاً فقط یکی دو روز می‌توانیم زنده بمانیم. بنابراین اگر چشم‌انداز آینده ما بی‌آبی باشد، به‌طور طبیعی باید نگران آن شویم. ولی چرا نگران نیستیم. و اگر نگران هستیم، چرا درباره آن بحث و گفت‌وگو نمی‌کنیم؟ واقعیت این است که در ۶۰ سال گذشته هیچ‌گاه با وضعیت فاجعه‌بار در نزولات آسمانی چون سال جاری مواجه نبوده‌ایم. بیشتر نقاط کشور دچار این وضع هستند. هیچ‌گاه سابقه نداشته است که در اواسط دی ماه کوه‌های شمال تهران تیره و فاقد برف باشد، ولی امسال برف‌های آن از برف‌های خردادماه این کوه‌ها در سال‌های عادی نیز کمتر است. سایر نقاط کشور نیز کمابیش همین وضع را دارند. پرسش این است که تداوم این وضع که همراه شده با کاهش منابع آب‌های زیرزمینی و سطحی، ما را با چه وضعی مواجه خواهد کرد؟ آیا باید منتظر بنشینیم تا تابستان و پاییز سال ۱۳۹۷ را تجربه کنیم که بی‌آبی امان کشاورزی و آب شرب و بهداشتی شهری را بُبَرَد؟ چرا مسئولان دولتی گزارشی از منابع آبی و وضع مصرف و احتمالات نزولات جوی در ۵ ماه آینده و نیز سناریوهای گوناگون در وضع آب در تابستان و پاییز ۹۷ و در مورد تک‌تک مناطق ایران ارایه نمی‌دهند؟ اگر این خشکسالی درسال آینده نیز تکرار شود با چه وضعی مواجه خواهیم شد؟ چرا در عرصه عمومی به این مسأله پرداخته نمی‌شود؟ آیا ضرورتی ندارد که از اکنون در نحوه مصرف آب تجدیدنظر کنیم؟

پاسخ به این پرسش ما را با واقعیت موجود در لایه‌های زیرین جامعه آشنا خواهد کرد. جامعه «اکنون‌زده» و فاقد آینده‌نگری تعریفی است که می‌توانیم از خود داشته باشیم. جامعه‌ای که انسجام لازم را برای پرداختن به امور اساسی خود در آینده ندارد. جامعه از هم گسیخته‌ای که همه در پی رفع و رجوع مشکلات و مسائل روزانه خود هستند و به قول معروف چو فردا شود فکر فردا کنند. ولی جامعه‌ای که در حل مشکلات امروز خود را ناتوان نشان می‌دهد، چگونه می‌تواند در آینده که مشکلات متراکم‌تر و گسترده‌تری آن را احاطه می‌کند، راه‌حلی پیدا کند؟ ما به یک معنا از فکر کردن درباره آینده نگران هستیم. زیرا احساس می‌کنیم که در آینده با مسائلی مواجه خواهیم شد که توان ما در حل آنها کمتر از امروز است، بنابراین فکر کردن به چنین آینده‌ای جز ناامیدی و یأس نتیجه دیگری ندارد.

از سوی دیگر مدیران دولتی نیز به خوبی متوجه هستند که قادر نیستند مسائل آینده را امروز طرح کنند تا حداقل از طریق جلب مشارکت عموم رفتاری را پیشه کنند که به کاهش مشکلات آینده منجر شود. چرا قادر نیستند؟ به این علت که می‌دانند اعتماد لازم برای شنیدن حرف‌های آنان نزد جامعه وجود ندارد. هنگامی که اعتماد نباشد، بیان هر دردی و هر راه‌حلی جز افزایش اختلاف نتیجه دیگری ندارد. از همه مهمتر اینکه مشکلات و مسائل هنگامی که گسترده و عمیق شوند، اعتماد به نفس را در مواجهه با آن‌ها از میان می‌برد. بنابراین مسئولان بخش آب نیز به راحتی متوجه می‌شوند که بیان وضعیت آب درسال آبی جاری، جز افزایش نگرانی، نتیجه دیگری ندارد. از این رو این مهمترین نیاز زیستی بشر بعد از هوا به امان خدا رها می‌شود، تنها تفاوت این است که برخلاف سایر مشکلات می‌توانند آن را به عهده قهر طبیعت و عدم بارش کافی بگذارند، ولی کیست که در قرن ۲۱ بپذیرد که بشر نمی‌تواند بر بخش مهمی از مصایب طبیعی غلبه کند؟

وضعیت فعلی آب، نه‌تنها کشاورزی را متأثر خواهد کرد و کمبود و گرانی مواد غذایی را دامن خواهد زد، بلکه ممکن است به افزایش خشکسالی و متروک شدن روستاهای بیشتری منجر شود که نتیجه آن گسترش حاشیه‌های شهری خواهد بود. هم‌چنین تنش آبی به راحتی در شهرها به تنش اجتماعی منجر می‌شود و اگر همراه با قطع برق هم باشد که دور از انتظار نیست، این تنش‌ها می‌تواند بحران‌ساز شود. بحران جدی هنگامی است که راه‌حل‌های انتخابی به صورت مُسَکِّن عمل کند و به جای درمان و حل مسأله، آن را به تأخیر بیندازد و همین تأخیر است که موجب تعمیق بیشتر بحران‌ها و حل نشدن آن خواهد شد. سیاست‌های قیمت‌گذاری در زمینه آب، برق، گاز و بنزین در کنار سایر سیاست‌های نادرست، وضع این عوامل مهم و زیرساختی را بحرانی‌تر خواهد کرد.

برای اتخاذ سیاست‌های عاقلانه و موثر، نیازمند انسجام اجتماعی و همبستگی ملی و مشارکت عمومی همه نیروها هستیم. ادبیات سیاسی برخی از صاحبان تریبون‌ها جز اینکه بر بحران کنونی می‌افزاید و از هم گسیختگی را تشدید می‌کند، هیچ نتیجه دیگری ندارد. برای تحقق این هدف باید طرحی نو در انداخت. ادامه روند گذشته، به‌طور طبیعی نتایجی مشابه آنچه امروز شاهدش هستیم خواهد داشت و عاقبتِ ادامهِ نتایجِ امروز بر کسی پوشیده نیست.

به منظور کمک اضطراری به محبوس‌شدگان در نفتکش «سانچی» صورت گرفت

درخواست رئیس جمعیت هلال‌احمر از جمعیت‌های ملی ژاپن، چین و کره‌جنوبی

رئیس جمعیت هلال‌احمر روز گذشته در پیامی به روسای جمعیت‌های ملی ژاپن، چین و کره‌جنوبی درخواست کرد تا نسبت به کمک اضطراری به محبوس‌شدگان در نفتکش «سانچی» اقدام کنند. به گزارش پایگاه اطلاع‌رسانی جمعیت هلال‌احمر: متن پیام دکتر علی‌اصغر پیوندی؛ رئیس جمعیت هلال‌احمر بدین شرح است: «نفتکش سانچی پس از برخورد با یک کشتی دیگر در تاریخ ۶ ژانویه ۲۰۱۸ در سواحل شانگهای دچار حریق شد. پس از این حادثه، کشتی‌های نجات اقدام به ارایه اقدامات پاسخگویی اضطراری کردند.

سانچی در زمان برخورد، دارای ۳۲ ملوان، ۳۰ ملوان ایرانی و ۲ بنگلادشی بوده است. جسد یکی از دریانوردان این کشتی، دوشنبه گذشته پیدا و برای شناسایی به شانگهای فرستاده شد. امروز دو جسد دیگر پیدا شده و متاسفانه سایر خدمه همچنان ناپدید هستند. در این زمان سخت، جمعیت هلال‌احمر ایران از جمعیت صلیب‌سرخ چین برای ارایه کمک اضطراری به خدمه این کشتی درخواست کمک می‌کند.

اینجانب همچنین آمادگی جمعیت هلال‌احمر ایران را جهت حمایت از فعالیت‌های عملیاتی در جهت کمک به این خدمه اعلام می‌کنم.»

خبر

بیست‌وهفتمین شماره نشریه «مهروماه» منتشر شد

شهروند| بیست‌وهفتمین شماره نشریه «مهروماه» با محوریت زلزله کرمانشاه منتشر شد. در این شماره به موضوعاتی همچون آسیب‌شناسی زلزله و راهبردهای کمک به بازماندگان، اهمیت بهداشت روانی بازماندگان زلزله و فعالیت‌های جمعیت هلال‌احمر در این حادثه پرداخته شده است. در این شماره آثار و گفتاری از علیرضا ایمانی، سعید بهمنی، نعمت‌الله فاضلی، علی آقانوری، علی‌اکبر مومنی، محمدرضا بهروز، سیدحسین اسحاقی، گوهریسانانزانی، محمدرضا امیریان، سیدمحسن موسوی، بی‌بی‌عاطفه احمدی، علیرضا انصاری، حامد عسگری، سیدمسعود شجاعی‌طباطبایی، علی موذنی، سیدمحمدسادات اخوی، احسان رضایی، کامران شرف‌شاهی، لیلا امیری‌مقدم منتشر شده است.

کلمه نخست این ماهنامه به قلم سردبیر با عنوان «بلا به خانه ما نیز سر می‌زند» منتشر شده است. در بخشی از این مقاله آمده است: «هر سال چند حادثه در پیش داریم و در هر حادثه هزاران قصه. حکایت هزاران بلادیده که یک واقعه، مسیر و آینده زندگی‌شان را تغییر می‌دهد. با این حوادث حتی دیگر چندان غیرمترقبه هم نیستند. لازم است به نوسازی و مقاوم‌سازی ساختمان‌ها و تجهیز مراکز امداد و خدمات‌رسان فکر کنیم و در این راه اهتمام داشته باشیم. امکانات موجود کشور و توان اقتصادی البته چشم‌انداز امیدبخشی در حل سریع مشکلات و رسیدن به شرایط مطلوب ترسیم نمی‌کند.»

مروری بر اقدام‌ها و پیگیری‌های رهبر معظم انقلاب در چند زلزله بزرگ ایران از سال ۱۳۴۷ تا ۱۳۹۶ از دیگر مطالب منتشرشده در این نشریه به شمار می‌آید. در بیست‌وهفتمین شماره ماهنامه فرهنگی-اجتماعی «مهروماه» به مسأله قدس و موضوع مقاومت نیز پرداخته شده است. «در بارگاه قدس که جای ملال نیست»، «نه به اسراییل»، «اسراییل غده سرطانی منطقه» از جمله مطالب منتشرشده در مورد مسأله قدس در این نشریه بوده است. این نشریه به تحولات فلسطین و اعلام پایتختی بیت‌المقدس از سوی آمریکا پرداخته است.

گزارش ویژه این شماره از مجله «مهروماه» به درگذشت جانباز علی خوش‌لفظ با عنوان «وقتی مهتاب گم شد» اختصاص دارد. یک بخش ویژه با عنوان «کرمانشاه» در این ماهنامه منتشر شده که حاوی چند یادداشت و گزارش درباره زلزله کرمانشاه است. در این بخش دل‌نوشته از حامد عسگری شاعر بازمانده از زلزله بم در وصف حال این روزهای غرب کشور منتشر شده است. یادداشت «مهربان با دیگران» نوشته حجت‌الاسلام سیدمحسن موسوی از دیگر مطالب منتشرشده در بیست‌وهفتمین شماره نشریه «مهروماه» است. در این نشریه مقاله‌ای نیز با عنوان سیاست حافظه؛ راهبردی برای مواجهه با زلزله از دکتر فاضلی نیز منتشر شده است. در بخش اندیشه نیز با انتشار مقالاتی به موضوع حجاب و عفاف پرداخته شده است. بخش پایانی این مجله درباره جمعیت هلال‌احمر و امدادرسانی در حوادث طبیعی به‌خصوص زلزله مطالبی منتشر شده است.

از دیگر آثار منتشرشده در این شماره می‌توان به «وقتی داستان نمی‌نویسم، داستان می‌خوانم»، «مولانا چه کسی را نکوهش می‌کند؟»، «فلسفه پژوهش» و «جسم سالم عابد» «اقتباس ادبی نیاز امروز سینما است» اشاره کرد. «هلال‌احمر در کرمانشاه سنگ تمام گذاشت» نیز عنوانی گزارشی است که به سخنان حجت‌الاسلام‌والمسلمین عبدالحسین معزی نماینده ولی‌فقیه در جمعیت هلال‌احمر در مورد زلزله کرمانشاه اشاره دارد. گفتنی است این شماره از نشریه «مهروماه» در ۱۱۲ صفحه منتشر شده است. نشریه «مهروماه» به سردبیری یاسر احمدوند و زیرنظر حوزه نمایندگی ولی‌فقیه در جمعیت هلال‌احمر و به صاحب‌امتیازی و مدیرمسئولی حجت‌الاسلام‌والمسلمین عبدالحسین معزی منتشر می‌شود.

خبر

رئیس کمیته میراث فرهنگی شورای شهر تهران اعلام کرد:

کوتاهی سازمان میراث فرهنگی در خروج خانه نیما از فهرست آثار ملی

شهروند| رئیس کمیته میراث فرهنگی شورای شهر تهران معتقد است که سازمان میراث فرهنگی در خروج خانه نیما از فهرست آثار ملی کوتاهی کرده است و حالا مدیریت شهری در تلاش است تا این اثر حفظ شود.

حسن خلیل‌آبادی صبح دیروز در جریان بازدید از خانه نیما یوشیج توضیحاتی درباره حواشی خروج این خانه از ثبت داد: «از وقتی متوجه شدیم خانه نیما از فهرست آثار ملی خارج شده و دیوان هم حکم بر عدم ارزش میراثی این بنا را داده است، پیگیری‌های خود را آغاز کردیم و با همکاری دوستان در شهرداری تلاش شد فعل و انفعالات ساختمانی در این‌جا صورت نگیرد. جلسه‌ای با حضور نماینده مالکان و مسئولان شهرداری منطقه برگزار شد که نتایج خوبی هم در پی داشت و امیدواریم با قول مساعدی که نماینده مالکان و دوستان شهرداری دادند این بنا پا برجا بماند.» او از نیما به‌عنوان کسی یاد کرد که حق بزرگی بر گردن ادبیات فارسی دارد بنابراین باید در حفظ و نگهداری این مکان تلاش شود: «امیدواریم شهرداری توافق مالکان را برای حفظ این بنا بگیرد و این بنا در اختیار شهرداری قرار گیرد. متاسفانه در طی ۱۶ سالی که این بنا در اختیار سازمان میراث فرهنگی بوده (۱۳۸۹-۱۳۹۶) هیچ اقدامی در جهت نگهداری این بنا نشده و همچنین میراث در خروج این اثر از فهرست آثار ملی کوتاهی کرده و دفاعیات خوبی نداشته است. امیدواریم این بنا حفظ شود و همانند خانه پدری نیما در مازندران به محلی فرهنگی و پر جاذبه تبدیل شود.» خلیل‌آبادی اولویت کمیته میراث فرهنگی و گردشگری را در حفظ خانه‌های مفاخر فرهنگی دانست: «شناسایی این بناها، معرفی به جامعه و برانگیختن حساسیت جامعه از مهم‌ترین اولویت‌های کمیته میراث فرهنگی در حفظ و نگهداری خانه‌های مفاخر فرهنگی است و امیدواریم این بناها نیز همانند اماکن مقدس حفظ شوند.»

آگهی مناقصه عمومی یک مرحله ای
با ارزیابی کیفی
به شماره ۱۱/س/۹۶
باموضوع بازسازی اساسی و
مقاوم سازی ساختمان ستاد
وزارت ارتباطات و فناوری اطلاعات
سازمان تنظیم مقررات و ارتباطات رادیویی
رجوع به صفحه ۴
م/الف۳۳۹۴